

Twee femkes

Johan Kwast

Ik zeuk nog wat geraniums vuur in de bloombäkke. 'k bin een betje an de late kaant. Biej 'n tuincen-trum kan 'k et misschien nog treffen, voort der hen. In de kasruumtes kiek ik wat roond. Hier en doar stoat der nog wal wat, mear dat is nich völ zaaks. Achterin zee 'k der ne jong stoan, klean van stuk, in nen greunen oaweral, den mear ees vroagen. "Is dit allens wat ielen an geraniums nog hebt?" "Dat weet ik niet, moet u maar aan die jongens daar vragen. Ik ben hier vandaag voor het laatst, ik krijg ander werk." An de stem te heuren is de jong 'n wich en 't weet van niks, 'n dölleke eerste klas, wal vrömd. Zoonder potgood kom ik in hoes. Daagens-der-of, koop ik op 't maark de mooiste geraniums dee 'k mij mear deanken kan.

Ne kleane twee joar later. Regelmoatig loop ik nog wal ees bij nen kringloopweenkel noar binnen. Meestal is 't zo, a'j der wat zeukt köj 't nich veenden en a'j zomear wat roondneust, nem ie iets met wat oe vroeg of laat nog wal passen kan. Op de boawenverdieping is ne deern, 'n luk lang oetvallen en zo roond de twintig, gangs met stofzuugen en duuren en ramen ofsoppen. 't Is net of eur de boel zölf wal heurt; wat drok en sekuur wearkt et. 't Is der deank ik niej. As ik beneden tusken de beuke zeuk, löp et der net langs op weg noar de kleerazie.

Geraniums vuur in de bloombäkke.

'n Zetje later bin 'k der wier, 't deentje löp der nog. Noe is 't met nen niejen anvoer van kleere en gedienen an 't noakieken en uitzeuken. 't Hef ne kluur als 'n leggend henneke, mear 't döt stöarig zo duur. 't Geet der heelemoal in op. As ik zeai: "Doot mear heanig an, moargen keump der wier nen dag", zegt 't: "Maar morgen heb ik weer ander werk te doen, dit maak ik nu eerst af." "Now, too dan mear."

Zoo te heuren is et hier dus voor langeren tied. Doar hebt zee wat an, wat ik oe zeg -e. Ik zee eur hier nog wal vaker, dat lig vuur de haand. In miene gedachten neum ik eur mear Femke. Iedermaal als ik der wat zeuk (of nich zeuk), löp Femke der drok van hen en wier, zet wat puzzels of spölgood rech, haank kleere vot of geet met ne schilderiej of laamp de lift in noar boawen.

Op 'n moal zee ik "Isidora" ('n lid van oonze moond-öargel klup) 't kantoar van 'n bedrieffsleider oet kommen. "Hee Isidora, wat doo ie hier dan?" "Ha Johan, 'k kom hier wal vaker um te heuren en te kiekien hoo of 't eur geet". "Zo a'j weet, bin ik consulente bij 'n advies-, onderzoek- en behandelingsburo. Der loopt der hier noe twee woar ik wat met van doon heb.

't Is mien weark da 'k hier bin." "Stom dat ha 'k können weten."

As ik 'n paar streektaalbeuke bij de kassa stoa of te rekkenen, is Femke doar an 't stof ofnemen. Dit moal heb ik 'n book in 't Grönings van Jan J. Boer en twee in 't Drents van Jans Polling en Lukas Koops. Noar dee Stellingwearver beuke van Johan Veenstra hoof ik nich te zeuken, dee he 'k almoal. "Zo, nog mooie boeken gevonden?" "Joa", 't heult mij grif de duure lös.

'k Bin effen hen benzine tanken 'e wes. Woareargens bij ne boch in de duurgoande stroat geet ne vuurduur lös. 'n Joonk vröwke stapt der de duur oet, 'n heunke an 'n reem: 't is Femke. Ah, wont zee hier, in dee huuskes vuur begeleidwonen.

Loa'k mear ees wier 'n moal noar 't boetentheater "De Kosterkskoele" goan. De leste joaren is et der nich van 'e kommen. 't Zit der aaltied staampvol, dus vuur ne mooie plaatse mö 'j der op tied wean. Heelmoal boawen in, bij 'n duurgoanspad, striek ik daal. Kot bij de w.c.'s en dreenken of 'n breudjes met wat der tusken, vuur in de pauze. 't Löp al drok

an met volk. Dat slept wat met rechtevoort. Jässe, steulekussens, sloapzäkke, joa wat al nich. 's Oawens late wil 't der nog wal ees fris wörden. Nöast en vuur mij zet zich dree stel leu. An de sproak te heuren komt dee nich oet dizzen hook. "Nich oet Twente, oet 't Gelderse?" road ik. "Joa wiej komt oet Doesburg en Hummelo, mear wiej bint hier al wal vaker 'e wes." En zo valt er genog te kuieren.

Ik kiek noar rechts, noar de aandere kaant van 't pad. Wee zit doar mooderziel alleen? 'n Wichke, waar heb ik eur toch eer 'e zeen? Dan inees schöt et mij te binnen. 't Is dat wichke da 'k too ees 'n moal in nen greunen oaweral in 'n tuincentrum zag. Dat dölleke, klean van stuk. 't Plukt drok an de kleere en 't wringt de vinger alverdan in- en oet mekaar. Meermoals strik et zich oawer de kalkwitte blote beene, 't hef 'n kot flodderbökske an. 't Steet op en geet wier zitten. 't Volk dat 'de Koele' in keump, heult zee eenparig good in de gaten. Et is zo onzeker as wat en duudelijk van de wieze. Loa 'k eur ok mear Femke neumen. Ineens zeg Femke: "Ik wacht op mijn nieuwe vriend. Hij is laat, hij komt vast niet meer!" "Ach, zo."

't Stuk is noagenog an beginnen too, as der nog nen man en ne vrouw noar boawen hen kleait. 'n Laank sleet van ne jong strit der, iets of wat ampat, achter an. Zee valt daal op de boawenste baank nöast Femke. "He, he, dat der nog net 'n paar mooie plaatsen vrij bint, doar he 'w geluk met", heur ik eur zeggen. Femke, de oonderaarme tegen mekaar, drukt de haande stief tusken de knee, t'hef 't slim koold. Zo zit zee doar. 't Kik nich op of um, 't is kats in de gedachten. 't Pröt nich, ok nich met dee jong

nöast eur. Zol dat toch eur niej kammerötje nog wean? 't Liekt mij nich.

Onverwochens spreenk dee jong in de beene, efkes later keum –e wier met twee fleskes dreenken. Een döt –e der an Femke; zee pakt et an mear reageert nauwelijks. As in gedachten lurkt ze beare eur fleske luug.

't Is al wied in 't tweede bedrief. Femke zit nog alverdan met beare haande tusken de knee; Femke fiddert. Heanig schof de jong zienen langen aarm oawer de smalle schoolders van Femke. Noa de pauze keump –e der met twee grote 'magnum's' anzetten, zee begint der voort an. 't Smaakt eur, dat zee 'k. Nog meer keulte, deank ik. Mear . . . dat heb 'k mis. Dee twee iespegels nöast mekaar, ontdeuit noe zo heanigan vuur mekaar. Femke wördt al röstiger, 't krig wier 'n luk vastigheid oonder de veut en eur deanken ruimte om de zweven. 't Leste deel van de 'koelevuurstelling' geet an eur vuurbiej.

De oale leu loopt oawer de parkeerplaatse op zeuk noar euren auto. Twee jonge leu 'wat en halfwat', de aarme stief um mekaar, stapt der achteran. 'k Zee ze goan. 'n Oalen kröp achter 't steur, de vrouw keump nöast 'm zitten. De achterbaank is vuur de jonge leu. Doar veurt ze wal hen; waar hen? 't Kan mear zo wean dat ze nog effen bijeur 'begeleidwonnen' achter de duure hen kiek. Zo 'n Femke toch.

Joa, in de Kösterskoele geet et net as in 'n kringloopbedrief. Soms zeuk ie wat en veen ie 't nich en mangs (al kiek ie ok gils nich roond) veen ie zo wat dat oe passen kan.

In de Kösterskoele.